

offentlig Brandalarm Sted, skal forholde, for i Hast at faae Mandstabet samlet.

Til § 15.

Efterat de faste Brandvagter ere oprettede her i Staden og den electricke Telegraphledning nedlagt, er som bekjendt i Henhold til Bestemmelsen i fgl. Resol. af 20de Decbr. 1859 den tidligere offentlige Alarmering ved Brandraab, Piben og Trommeslag her i Staden ophørt, ligesom Udhængning fra Kirke-taarnene af Flag om Dagen og Bygter om Matten samt Klemning fra Taarnene er afskaffet indtil videre. Dette vil naturligviis fremdeles vedblive, hvorom Bestemmelse er optagen i Loven, idet det dog er forbeholdt den Højstcommanderende i overordentlige Tilfælde, naar større Kræfter udfordres til Ildens Dæmpning, at paahyde, at offentlig Brandalarm skal stee, i hvilket Fald da alle ved Brandvæsenet ansatte Personer ere pligtige at møde og bidrage til Ildens Slutning.

Uagtet tvende faste Brandvagter ere oprettede i Forstæderne, antages det dog efter disses Udstrækning nødvendigt at lade Alarmering ved Brandraab og Piben indtil videre der vedblive, dog at det tillige udtales, at Magistraten kan træffe Bestemmelse om, at denne offentlige Signalisering af Ildbrande ogsaa der skal op-høre, naar den ikke længer findes nødvendig.

Til § 16.

Ligesom det i Brandsbn. af 1ste Novbr. 1805 § 100 og Reglement af 1ste Mai 1818 § 61 er bestemt, at naar der ved opkommende Ildbrande i de tilstødende Amter maatte behøves Hjælp her fra Staden, skal Brandmajoren dertil affende, efter Ildens Bestaaffenhed, indtil 6 Cabinetssprøiter med fornødent Mandstak, saaledes er en Bestemmelse i lignende Retning optagen i Lovudkastet, idet det er overladt til den Højstcommanderende at afgjøre, om der ved en saadan Leilighed skal udsendes een eller flere Sprøiter. Det kan iøvrigt forudsæes, at det ordentligviis vil være i de Staden nærmest tilstødende Landjurisdictioner, navnlig i Frederiksberg Sogn, at saadan Hjælp her Lovforslag. Ordentlig Samling 1867—68.

fra Staden vil kunne behøves, men det er dog ikke fundet nødvendigt eller hensigtsmæssigt at fastsætte nogen Begrænsning i Henseende til Ydelsen af denne Assistance, da dette kan overlades til den Højstcommanderendes Bestemmelse. Derimod har man troet at burde foreslaae, at den Stade, der ved saadan Leilighed maatte tilspies Brandredskaberne, bør erstattes af vedkommende fremmede Commune, uagtet dette er afvigende fra, hvad der er bestemt i Loven om Brandpolitiet paa Landet af 2den Marts 1861 § 30 in fine.

Det følger af den nævntes Lovs § 31, at der omvendt paahviler Brandvæsenet i de tilstødende Landdistricter Forpligtelse til at komme til Hjælp ved Ildbrande, som maatte opstaae i Stadens Forstæder og fjernere liggende Bygninger paa Stadens Grund, hvorefter der ordentligviis ikke vil blive Spørgsmaal om Ydelse af saadan Hjælp ved Ildbrande i selve Kjøbenhavn. Man har dog, for det uhykkelige Tilfælde at Ildbrande her i Staden skulde antage et saadant Omfang, at Hjælp andetsteds fra blev uundgaaelig nødvendig, fundet det rettest i Loven at optage en tilsvarende Bestemmelse til den, der indeholdes i § 100 i Brandsbn. af 1ste Novbr. 1805 og § 61 i Reglement af 1ste Mai 1818, hvorefter det daværende danske Cancelli kunde udfæste Ordre, som ved Estafetter skulde affendes til Amtmændene og Amtsforvalterne for Landets Vedkommende og til Magistraterne i de nærmeste Kjøbstæder om at affende Vogne, Sprøiter og Mandstak til Assistance. Det er nemlig foreslaaet, at Justitsministeriet i et saadant Tilfælde skal være bemyndiget til at træffe de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger.

Til § 17.

Med Hensyn til Indholdet af denne Paragraph angaaende den fremtidige Afholdelse af Udgifterne til Brandvæsenet i Kjøbenhavn og Forstæder kan Commissionens Pluralitet henholde sig til den udsørlige Fremstilling, der om dette Punkt er meddeelt i Commissionens Betænkning. Det vil deraf sees, at naar disse Udgifter ansættes til 50,000 Rdl. aarligt, er